

Claus M. Smidt m.fl.

Eremitageslottet

336 sider

Gads Forlag

En ganske vidunderlig bog med spot på den særprægede bygning, vi nærmest alle sammen kender, majestætisk, ensom, latterlig, frygtindgydende, alle de gloser der er sat på den i tidens løb, og som kalder på dyb udforskning af historien bag og indsigt i og viden om slottet. For at forstå meningen med den imponerende og samtidigt ganske mærkværdige bygning må man forsøge at leve og ånde der, efterhånden som slottets arkitektur, rummenes hierarki og dekorationernes betydning skrider frem og åbenbarer sig. Læseren er med hele vejen fra slottets spæde begyndelse fra hofbygmester Laurids de Thurahs hånd for århundreder tilbage og til Styrelsen for Slotte og Kulturejendomme i vor tid har gennemført et restaureringsarbejde takket være en donation fra Augustinusfonden.

Bogen er fyldt med prægtige billeder og illustrationer, ligesom vi bliver vidne til de gennem årene mange forskellige gøremål og selskabeligheder, som har udspillet sig på slottet -, der med vore dages øjne nærmest er et palæ.

Eremitageslottet er helt sit eget, et kunstværk uden, som Claus Smidt skriver, direkte referencer, selv om vi i bogen bliver foreholdt diverse inspirationskilder. Vi kommer fotografisk helt tæt på de flotte døre og de smukke udskæringer, ligesom vi får en masse 'spændende ting at vide om de personer, der efter ophavsbygmesterens død fik ansvaret for tilsynet med slottet, de ikke arkitektuddannede men håndværkeruddannede og med tysk herkomst, nemlig Jacob Fortling og Georg David Anthon.

Vi får mange fornemmelser og forklaringer på Jægersborg Dyrehaves storhed og fald, vi får enorme mængder viden om datidens embedsførelse og embedsmænd og adelige tæt på de kongelige, alt sammen med Eremitageslottet som udspringer og kerne, som også åbenbarer sig i 1854, da man påbegynder de berømte femte juni-fester - 30.000 mennesker festede den dag på sletten ved Eremitagen

Det er bogens fortjeneste og fuldstændighed, der tager læseren med til festen. Ind imellem saglighed og fakta mærkes folkestemningen og også Konge Frederik den VII's andægtighed, da han afslår at være en del af festen med ordene "den dag plejer jeg altid at tilbringe i stilhed med Gud og min Kone".

En fantastisk bog.

